

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04053, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

22.03.2019 № 282/2/99-99-18-02-03-10 На № _____ від _____

Народному депутату України
С. КАПЛІНУ

Шановний Сергію Миколайовичу!

Державна фіскальна служба України розглянула Ваші депутатські звернення від 06.03.2019 № 101/10176 (вх. ДФС № 178/2 від 13.03.2019) та від 14.03.2019 № 101/10195, направлене листом Голови Верховної Ради України від 15.03.2019 № 11/10-697 (вх. ДФС № 204/2 від 20.03.2019) щодо переміщення транспортних засобів через митний кордон України та повідомляє таке.

Пунктом 59 статті 4 Митного кодексу України (далі — Кодекс) визначено, що до транспортних засобів комерційного призначення належать, зокрема, автотransпортні засоби (моторні транспортні засоби, причеми, напівпричеми), що використовуються в міжнародних перевезеннях для платного транспортування осіб або для платного чи безоплатного промислового чи комерційного транспортування товарів разом з їхніми звичайними запасними частинами, приладдям та устаткуванням, а також мастилами та паливом, що містяться в їхніх звичайних баках упродовж їхнього транспортування разом із транспортними засобами комерційного призначення.

Статтею 1 Додатка С до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік) (далі — Конвенція) визначено, що комерційне використання означає платне перевезення осіб або промислове чи комерційне платне або безоплатне перевезення вантажів.

Згідно з пунктом “а” статті 5 Додатка С до Конвенції транспортні засоби комерційного використання можуть поміщуватися в режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування за умови дотримання таких вимог:

вони повинні бути зареєстрованими на території, яка не є територією тимчасового ввезення;

вони повинні бути зареєстрованими на ім'я особи, яка зареєстрована або постійно проживає за межами території тимчасового ввезення;

вони повинні ввозитись та використовуватись особами, які здійснюють свою діяльність з такої території.

Пунктом “а” статті 8 Додатка С до Конвенції та частиною третьою статті 189 Кодексу визначено, що тимчасове ввезення транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України допускається за умови, що такі транспортні засоби не використовуватимуться для внутрішніх перевезень на митній території України.

4

Відповідно до положень частини шостої статті 104 Кодексу особа, відповідальна за дотримання митного режиму тимчасового ввезення, повинна, зокрема, подати органу доходів і зборів, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у режимі тимчасового ввезення, документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету їх тимчасового ввезення.

Також частиною першою статті 335 Кодексу визначено перелік документів та відомостей, які подаються органу доходів і зборів декларантом, уповноваженою ним особою або перевізником під час переміщення товарів автомобільним транспортним засобом комерційного призначення через митний кордон України. Так, органу доходів і зборів подаються документи на транспортний засіб, транспортні (перевізні) документи (міжнародні товаротransпортні накладні), документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності), комерційні документи (за наявності) на товари, що перевозяться.

Окрім того, відповідно до статті 222-1 Кодексу у пунктах пропуску через державний кордон України органи доходів і зборів здійснюють контроль за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень згідно із Законом України «Про автомобільний транспорт» (далі — Закон).

Згідно зі статтею 6 Закону у пунктах пропуску через державний кордон України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, у сфері міжнародних автомобільних перевезень, здійснює контроль наявності дозвільних документів на виконання перевезень та ведення обліку автомобільних транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом.

Статтею 53 Закону визначено документи, які перевізник повинен мати при здійсненні міжнародних перевезень вантажів (зокрема, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу та документи на вантаж) або при виконанні міжнародних перевезень пасажирів (дозвіл країни, територією якої буде здійснюватися перевезення, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, список пасажирів (для нерегулярних та маятникових перевезень), білетно-облікову документацію, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу).

Також статтею 53 Закону визначено, що організацію міжнародних перевезень пасажирів і вантажів здійснюють перевізники відповідно до міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень.

Регулярні і нерегулярні перевезення пасажирів і вантажів автотransпортними засобами між Україною і Урядом Литовської Республіки здійснюються відповідно до Угоди між Урядом України і Урядом Литовської Республіки про міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом від 07.07.1993 (далі — Угода).

Відповідно до положень статті 2 Угоди під транспортним засобом для перевезення пасажирів вважається такий керований транспортний засіб, який збудовано і обладнано для перевезення більше 9 пасажирів, включаючи водія. Для здійснення регулярного перевезення пасажирів між Договірними Сторонами

або транзитом їхніми територіями необхідні дозволи, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

Дозвіл не потрібен на виконання нерегулярних перевезень пасажирів у випадках, визначених статтею 6 Угоди.

Згідно зі статтею 5 Угоди перевезення вантажів між обома країнами або транзитом по їх території в треті країни, за винятком перевезень, передбачених Статтею 6 цієї Угоди, здійснюються вантажними автомобілями з причепами, або напівпричепами, або без них на основі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

Випадки, коли дозвіл на перевезення вантажів не потребується, визначені статтею 6 Угоди, зокрема дозвіл не потребується для виконання перевезень автомобілями вантажопідйомністю до 3,5 тонни і загальною масою до 6 тонн включно.

Також повідомляємо, що відповідно до пункту 60 статті 4 Кодексу транспортні засоби особистого користування — наземні транспортні засоби товарних позицій 8702, 8703, 8704 (загальною масою до 3,5 тонни), 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепа до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, плавучі засоби та повітряні судна, що зареєстровані на території відповідної країни, перебувають у власності або тимчасовому користуванні відповідного громадянина та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожен товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно.

Згідно зі статтею 1 Додатка С до Конвенції приватне використання означає перевезення особою виключно для особистих потреб, за винятком будь-якого комерційного використання.

Статтею 1 Конвенції та пунктом 35 статті 4 Кодексу встановлено, що поняття «особа» означає юридичну та фізичну особу.

У зв'язку з цим особисте користування (приватне використання) не обмежується виключно інтересами фізичної особи, а може здійснюватися і в інтересах юридичних осіб.

З огляду на викладене вище тимчасове ввезення на митну територію України транспортних засобів громадянами-резидентами в інтересах юридичної особи інших, ніж платне транспортування осіб або платне чи безоплатне промислове чи комерційне транспортування товарів через митний кордон України, здійснюється відповідно до положень статті 380 Кодексу.

Питання контролю за наявністю в автомобілі контрольного приладу режиму праці та відпочинку водія не належить до компетенції Державної фіскальної служби України.

З повагою

В.о. заступника Голови

Андрій Теплий 247-28-57

В. КРИВИЦЬКИЙ

